

виникає часовий розрив – gap, який може призвести до негативних наслідків функціонування як окремого банку, так і всієї економіки.

На нашу думку, одну з провідних ролей у підвищенні інвестиційної активності в інноваційній сфері повинна відігравати саме кредитно-банківська система, яка мобілізує заощадження суспільства, формує і розподіляє інвестиційний капітал та може забезпечувати фінансово-кредитну підтримку всього циклу інноваційної активності. Принципове значення для економічної системи має той факт, що банківські інвестиції безпосередньо пов'язані зі структурними змінами в економіці та її інноваційному розвитку, оскільки для збільшення норми нагромадження і підвищення інвестиційної привабливості національної економіки повинні органічно поєднуватися основні структурно-функціональні фактори – інвестиції та інновації, співвідношення яких закладає основу для модернізації економіки та забезпечення її макроекономічної збалансованості.[1]

Підводячи підсумок, слід зазначити, що посилення інвестиційної спрямованості розвитку банківської системи вимагає відповідності основних орієнтирів банківської діяльності цільовим завданням інноваційної стратегії розвитку економіки; динамічної стабільності кредитно-банківської системи; здатності цієї системи забезпечувати інвестиційний процес і, відповідно – економічне зростання на високотехнологічній інноваційній основі; синхронності процесів розвитку банківського й іншого секторів економіки. Це, у свою чергу, вимагає як реструктуризації сформованої банківської системи, поліпшення функціонування кожної окремої її ланки, так і створення нових інститутів, норм і правил.

Література:

1. Васильєва Т. А. *Банківське фінансування інноваційної діяльності [Текст]: [монографія] / Т. А. Васильєва. – Суми : Ділові перспективи. – 2006. – 60 с.*
2. Кльоба Л. Г. *Вдосконалення управління банківською інвестиційною діяльністю в Україні [Текст] / Л. Г. Кльоба // Науковий вісник НЛТУ України: Збірник науково-технічних праць. – Львів, НЛТУУ. С. 182-188.*

Леся ГАВРИЛЮК

студентка факультету банківського бізнесу, ТНЕУ

КОНКУРЕНЦІЯ УКРАЇНСЬКИХ БАНКІВ НА РИНКУ ПЛАТІЖНИХ КАРТОК

Сьогоднішні реалії функціонування банківської системи України показують нам, що українські банки активно співпрацюють з міжнародними платіжними системами, а саме випускають та впроваджують картки, використовують їх технологічні можливості, інфраструктуру та інші переваги.

Проте існує ряд перешкод, які стримують якісний розвиток вказаного напрямку. Серед них варто виділити незацікавленість населення у користуванні платіжними картками, постійне зниження купівельної спроможності користувачів карт, недостатній розвиток банківської інфраструктури та технологій обслуговування клієнтів, високий рівень затрат на впровадження карткових розрахунків, підготовку персоналу, зростання кількості шахрайських операцій та інше [1]. Саме тому постає потреба у дослідженні ринку банківських платіжних карток з метою вироблення відповідних рекомендації щодо мінімізації вказаних перешкод.

Статистичні дані, які ілюструє Національний банк України показали, що протягом 2015р. активно зростали обсяги безготівкових розрахунків з використанням платіжних карток, розвивалася платіжна інфраструктура для обслуговування безконтактних платіжних карток. Так, питома вага безготівкових платежів із використанням платіжних карток збільшилась за обсягом операцій на 6,2% і становила 384 795 млн. грн. що становить 31,2% від загального обсягу операцій за платіжними картками. За кількістю операцій 146 частка безготівкових розрахунків зросла на 9,6% і становила 1 286,8 млн. операцій (65,5% від загальної кількості операцій за платіжними картками).

Держателі платіжних карток переважну більшість операцій здійснювали в межах території України (98,1%), а за її межами здійснювалося тільки 1,9% операцій. Також протягом 2015 р. збільшилася на 6,3% (на 7 759 од.) кількість підприємств торгівлі та сфери послуг, які надають можливість своїм клієнтам здійснювати безготівкові розрахунки. Їх вартість у вказаний період становила 131 264 шт.

Національний банк України у своєму звіті «Платіжні системи і системи грошових переказів» за 2015 р. визначив, що кількість платіжних карток в країні скоротилася. На 01.01.2016 р. кількість банків-членів платіжної системи знизилася до 98, що на 30 учасників менше ніж, в попередньому році. Вказані учасники становлять 77,2% від загального числа функціонуючих банків країни. Таку тенденцію, можна пов'язати з значним зменшенням кількості банківських установ на ринку. Кількість держателів платіжних карток також знизилася з 51 649 тис. грн. у 2014 р. до 43 058 тис. грн. у 2015 р. Ідентичну тенденцію можливо спостерігати також із кількістю карток в обігу (зниження на 11 244 тис. шт. або на 15,9%) та кількістю активних карток. Так останні зменшилися на 2 204 тис. шт. або на 6,7% у порівнянні з попереднім роком, і в 2015 р. становили 59 307 тис. грн. [2].

Лідерами серед банківських установ за кількістю платіжних карток в обігу та активністю є: ПАТ КБ "Приватбанк" (в обігу 29,6 млн. шт., активні 16,3 млн. шт.), АТ "Ощадбанк" (в обігу 8,9 млн. шт., активні 4,4 млн. шт.) та АТ "Райффайзен Банк Аваль" (в обігу 4,3 млн. шт., активні 2,1 млн. шт.). Вказані банки знаходяться також на лідируючих позиціях і по кількості емітованих карток Так, ПАТ КБ "Приватбанк" займає 50% всього ринку емітованих карток, АТ "Ощадбанк" - 15%, а АТ "Райффайзен Банк Аваль" -7%. В регіональному розрізі м. Київ, Харківська та Дніпропетровська області мають найвищі 147

показники за кількістю платіжних карток, банкоматів та платіжних терміналів [3].

Отже, аналіз стану ринку платіжних карток вказав на зниження його темпів розвитку. Для активізації вказаного сегменту банківської системи варто застосовувати ряд заходів щодо його удосконалення. Серед таких заходів варто виділити: 1) підвищення рівня довіри до банківських установ; 2) зростання рівня захисту від шахрайських дій; 3) підвищення ефективності карткових технологій за допомогою маркетингу фінансових послуг; 4) високий рівень консультацій та супровідних операцій в процесі обслуговування платіжних карток; 5) підвищенні рівня професіоналізму персоналу; 6) удосконалення механізму користування платіжними картками; 7) активне розширення мережі терміналів.

Література:

1. Катюха К. О. Аналіз стану та розвиток ринку платіжних карток / К. О. Катюха, В. І. Успенко // *Економіка та управління підприємствами машинобудівної галузі: проблеми теорії та практики*. – 2012. – № 2(18)

2. Офіційний сайт Національного банку України [Електронний ресурс]. – Режим доступу : <http://www.bank.gov.ua/>

3. Сайт ресурсу Finance. ua – Режим доступу: <http://news.finance.ua/ua/news/-/372061/v-ukrayini-skorotylyasya-kilkist-platizhnyh-kartok-infografika>

Василь ГУЗЬО

студент факультету банківського бізнесу, ТНЕУ

ОСОБЛИВОСТІ ДЕПОЗИТНОЇ ПОЛІТИКИ БАНКІВСЬКИХ УСТАНОВ В СУЧАСНИХ УМОВАХ

Ефективна реалізація політики банку в сфері кредитування суб'єктів господарювання і населення можлива лише за наявності відповідних ресурсів. Переважна частка банківських фінансових ресурсів в Україні формується за рахунок залучення депозитів, відповідно заходи депозитної політики відіграють провідну роль у процесі формування ресурсної бази банківського сектору. Для більшості банків депозити є головним видом пасивів і важливою передумовою проведення активних кредитних операцій.

Ситуація, що склалася на українському фінансовому ринку в останні роки, вимагає від банків кардинальної зміни підходів до формування та реалізації основної складової акумуляційної політики - депозитної. Методи залучення ресурсів, які використовувалися раніше, стали неефективними з огляду на різке зниження довіри до банків з боку фізичних осіб, за рахунок яких останніми роками формувалася більша частина строкових банківських ресурсів.

Вищевикладене висуває низку вимог до депозитної політики банку на